

॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ इति अनुशासनपर्वणि नैलकंठीये भारत आवदीपे चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥

॥ ७३ ॥ असुर इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥

आदित्यावसवोरुद्रामरुतोथाश्विनावपि ॥ साध्याश्वसर्वसंज्ञस्तदैतेयस्य पराक्रमात् ॥ ८० ॥ स्थानानि देवतानां हि विमानानि पुराणि च ॥ ऋषीणां चाश्रमा
श्वेव बभूवुरसुरैर्हताः ॥ ८१ ॥ ते दीनमनसः सर्वे देवताः ऋषयश्च ये ॥ प्रजग्मुः शरणं देवं ब्रह्माणमजरं विभुं ॥ ८२ ॥ इति श्री महाभारते अनु० आनुशासनिके
पर्वणि दानधर्मसुवर्णोत्पत्तिर्नाम चतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ ७३ ॥ देवा ऊचुः असुरस्तारको नाम त्वया दत्तवरः प्रभो ॥ सु
रादृषींश्च क्लिप्तातिवधस्तस्य विधीयतां ॥ १ ॥ तस्माद्भयं समुत्पन्नमस्माकं वै पितामह ॥ परित्रायस्व नो देव न ह्यन्यागतिरस्ति नः ॥ २ ॥ ब्रह्मो वाच समो
हं सर्वभूतानामधर्मं नेह रोचये ॥ हन्यतां तारकः क्षिप्रं सुरर्षिगणबाधिता ॥ ३ ॥ वेदाधर्माश्च नोच्छेदं गच्छेयुः सुरसत्तमाः ॥ विहितपूर्वमेवात्र मया वै व्येतुवो ज्वरः ॥
॥ ४ ॥ देवा ऊचुः वरदानाद्भगवतो दैतेयो बलगर्वितः ॥ देवैर्न शक्यते हंतुं सकथं प्रशमं ब्रजेत् ॥ ५ ॥ सहि नैव स्म देवानां सुराणां नरक्षसां ॥ वध्यः स्यामि
ति जग्राह वरं त्वत्तः पितामह ॥ ६ ॥ देवाश्च शप्ता रुद्राण्याप्रजोच्छेदे पुराकृते ॥ न भविष्यति वोपत्यमिति सर्वे जगत्यते ॥ ७ ॥ ब्रह्मो वाच हुताशनो न तत्रा
सीच्छापकाले सुरोत्तमाः ॥ स उत्पादयिताऽपत्यं वधाय त्रिदशद्विषां ॥ ८ ॥ तद्वै सर्वानतिक्रम्य देवदानवराक्षसान् ॥ मानुषानथ गंधर्वान्नागानथ च पक्षिणः ॥ ९ ॥
अस्त्रेणामोघपातेन शक्त्या तं घातयिष्यति ॥ यतो वो भयमुत्पन्नं ये चान्ये सुरशत्रवः ॥ १० ॥ सनातनो हि संकल्पः काम इत्यभिधीयते ॥ रुद्रस्य तेजः प्रस्कन्नमग्नौ
निपतितं च यत् ॥ ११ ॥ तत्तेजोऽग्निर्महद्भूतं द्वितीयमिति पावकं ॥ वधार्थं देवशत्रूणां गंगायां जनयिष्यति ॥ १२ ॥ सतुनावापतं शापं नष्टः स हतभुक्तदा ॥ तस्मा
द्दो भयहृद्देवाः समुत्पस्यति पावकिः ॥ १३ ॥ अन्विष्यतां वै ज्वलनस्तथा चाद्यनियुज्यतां ॥ तारकस्य वधोपायः कथितो वै मयानघाः ॥ १४ ॥ न हि ते जस्विनां शापा
स्तेजः सुप्रभवंति वै ॥ बलान्यतिबलं प्राप्य दुर्बलानि भवंति वै ॥ १५ ॥ हन्यादवध्यान्वरदानपि चैव तपस्विनः ॥ संकल्पाभिरुचिः कामः सनातनतमो भवत् ॥
॥ १६ ॥ जगत्पतिरनिर्देश्यः सर्वगः सर्वभावनः ॥ तच्छ्रयः सर्वभूतानां ज्येष्ठो रुद्रादपि प्रभुः ॥ १७ ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ नष्टः अदर्शनगतः ॥ १३ ॥ १४ ॥ ननु सर्वे सुरा इत्युद्दिश्येद्व्याः शापात्कथं वक्रो न शापः स तत्र नासौ दिति चेत्तेन किमित्यत आह नहीति वक्रे स्तेजस्वित्वान्नाशापो दृश्यते इति भावः ॥ १५ ॥
कामः काम्यमानो वक्रिः संकल्पः अपत्यविषयस्तदर्थं अभिरुचिः सर्वतोरोचमानो भवत् अस्तु ॥ १६ ॥ १७ ॥